

**RADA
EURÓPSKEJ ÚNIE**

**V Luxemburgu, 15. októbra 2007(16.10)
(OR. en)**

**Medziinštitucionálny spis:
2005/0260 (COD)**

**10076/6/07
REV 6**

**AUDIO 26
TELECOM 77
CONSOM 75
PI 24
CODEC 596**

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SPOLOČNÁ POZÍCIA prijatá Radou 15. októbra 2007 na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch, týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2007/.../ES

Z,

**ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS
o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov
alebo správnych opatrení v členských štátoch,
týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 47 ods. 2
a článok 55,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy³,

¹ Ú. v. EÚ C 318, 23.12.2006, s. 202.

² Ú. v. EÚ C 51, 6.3.2007, s. 7.

³ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. decembra 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z...(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Európskeho parlamentu z...(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z....

keďže:

- (1) V smernici Rady 89/552/EHS¹ sa koordinujú určité ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúce sa vykonávania činností televízneho vysielania. Nové technológie prenosu audiovizuálnych mediálnych služieb si však vyžadujú úpravu regulačného rámca, ktorý by zohľadnil vplyv štrukturálnych zmien, rozširovania informačných a komunikačných technológií („ICT“) a technologického rozvoja na obchodné modely, najmä na financovanie komerčného vysielania, a ktorý by zabezpečil optimálne podmienky konkurencieschopnosti a právnej istoty pre európske informačné technológie, mediálny priemysel a služby, ako aj rešpektovanie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti.
- (2) Zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú vykonávania činností televízneho vysielania, už koordinuje smernica 89/552/EHS, kým pravidlá uplatniteľné na činnosti, ako sú audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, obsahujú rozdielnosti, z ktorých niektoré by mohli brániť slobodnému pohybu týchto služieb v rámci Európskeho spoločenstva a narušiť hospodársku súťaž v rámci vnútorného trhu.
- (3) Audiovizuálne mediálne služby sú rovnako kultúrnymi, ako aj hospodárskymi službami. Ich narastajúci význam pre spoločnosť, demokraciu – najmä prostredníctvom zabezpečenia slobody informácií, rozmanitosti názorov a plurality médií – vzdelávanie a kultúru odôvodňuje uplatňovanie osobitných pravidiel na tieto služby.

¹ Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

- (4) Článok 151 ods. 4 zmluvy vyžaduje, aby Spoločenstvo pri svojich činnostiach podľa iných ustanovení tejto zmluvy zohľadňovalo kultúrne aspekty, najmä s cieľom rešpektovať a podporovať rozmanitosť svojich kultúr.
- (5) Vo svojich uzneseniach z 1. decembra 2005¹ a 4. apríla 2006² o kole rokovaní v Dohe a o ministerských konferenciách WTO Európsky parlament vyzval na to, aby sa základné služby verejnosti, ako napríklad audiovizuálne služby, vyčlenili z liberalizácie v rámci rokovaní o Všeobecnej dohode o obchode so službami (GATS). Európsky parlament vo svojom uznesení z 27. apríla 2006³ podporil Dohovor UNESCO o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov, v ktorej sa okrem iného uvádza, že „kultúrne aktivity, tovary a služby, ktoré sú nositeľmi identít, hodnôt a zmyslu, majú dvojakú povahu, ekonomickú a kultúrnu, a nemalo by sa teda s nimi zaobchádzať, akoby mali len obchodnú hodnotu“. V rozhodnutí Rady z 18. mája 2006 o uzavretí Dohovoru o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov⁴ sa v mene Spoločenstva schválil dohovor UNESCO. Dohovor nadobudol platnosť 18. marca 2007. Táto smernica rešpektuje zásady uvedeného dohovoru.

¹ Ú. v. EÚ C 285 E, 1.12.2006, s. 126.

² Ú. v. EÚ C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

³ Ú. v. EÚ C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

⁴ Ú. v. EÚ L 201, 25.7.2006, s. 15.

- (6) Tradičné audiovizuálne mediálne služby, ako napríklad televízia, a nastupujúce audiovizuálne mediálne služby na požiadanie ponúkajú významné pracovné príležitosti v Spoločenstve, najmä v malých a stredných podnikoch, a podporujú hospodársky rast a investície. So zreteľom na dôležitosť rovnakých podmienok a skutočný európsky trh pre audiovizuálne mediálne služby by sa mali dodržiavať základné zásady vnútorného trhu, ako je napríklad zásada slobodnej hospodárskej súťaže a zásada rovnakého zaobchádzania, s cieľom zabezpečiť transparentnosť a predvídateľnosť trhov s audiovizuálnymi mediálnymi službami a nízke prekážky pre vstup.
- (7) Európske spoločnosti poskytujúce audiovizuálne mediálne služby čelia právnej neistote a nerovnakým podmienkam, čo sa týka právneho režimu, ktorým sa riadia nastupujúce audiovizuálne mediálne služby na požiadanie. Preto je potrebné zlepšiť právnu istotu s cieľom vyhnúť sa narušovaniu hospodárskej súťaže, pomôcť dobudovať vnútorný trh a uľahčiť vytvorenie jednotného informačného priestoru, aby sa uplatnil aspoň základný stupeň koordinovaných pravidiel na všetky audiovizuálne mediálne služby, tak na televízne vysielanie (napr. lineárne audiovizuálne mediálne služby) ako aj na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie (napr. nelineárne audiovizuálne mediálne služby). Základná zásada smernice 89/552/EHS, konkrétne zásada krajiny pôvodu a spoločných minimálnych noriem, dokázali svoju hodnotu a mali by sa zachovať.
- (8) Komisia 15. decembra 2003 prijala oznámenie o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti, v ktorom zdôrazňuje, že regulačná politika v tomto sektore musí teraz aj v budúcnosti zabezpečovať isté verejné záujmy, ako sú kultúrna rozmanitosť, právo na informácie, pluralita médií, ochrana maloletých a ochrana spotrebiteľov, a činnosti na zvýšenie povedomia verejnosti a mediálnej gramotnosti.

- (9) V rezolúcii Rady a zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa stretli 25. januára 1999 v Rade o verejnoprávnom vysielaní¹ sa potvrdzuje, že pri plnení poslania verejnoprávneho vysielania je aj naďalej potrebné využívať prínosy technického pokroku. Európsky audiovizuálny mediálny trh sa vyznačuje spolužitím súkromných a verejných poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb.
- (10) Komisia prijala iniciatívu „i2010: Európska informačná spoločnosť“, aby podporila rast a pracovné miesta v informačnej spoločnosti a mediálnom priemysle. Ide o komplexnú stratégiu navrhnutú s cieľom povzbudiť produkciu európskeho obsahu, rozvoj digitálnej ekonomie a preberanie ICT, v kontexte konvergencie služieb informačnej spoločnosti a mediálnych služieb, sietí a zariadení modernizáciou a využitím všetkých nástrojov politiky EÚ: regulačných nástrojov, výskumu a partnerstva s priemyslom. Komisia sa zaviazala vytvoriť konzistentný rámec vnútorného trhu pre služby informačnej spoločnosti a mediálne služby modernizáciou právneho rámca pre audiovizuálne služby, počnúc návrhom Komisie z roku 2005 modernizovať smernicu o televízii bez hraníc a pretransformovať ju na smernicu o audiovizuálnych mediálnych službách. Cieľ iniciatívy i2010 sa v zásade dosiahne tak, že sa príslušným odvetviam umožní rásť len s takou reguláciou, ktorá je potrebná, a zároveň sa malým začínajúcim podnikom, ktoré sú tvorcami pracovných príležitostí a bohatstva budúcnosti, umožní prosperovať, zavádzať inovácie a vytvárať zamestnanosť na voľnom trhu.

¹ Ú. v. ES C 30, 5.2.1999, s. 1.

- (11) Európsky parlament prijal 4. septembra 2003¹, 22. apríla 2004² a 6. septembra 2005³ uznesenia, ktoré vyzvali na úpravu smernice 89/552/EHS, aby odrážala štrukturálne zmeny a technologický rozvoj pri plnom rešpektovaní základných zásad, ktoré zostávajú v platnosti. Okrem toho v zásade podporuje všeobecný prístup základných pravidiel pre všetky audiovizuálne mediálne služby a ďalších pravidiel pre televízne vysielanie.
- (12) Táto smernica zlepšuje dodržiavanie základných práv a v plnej miere uplatňuje zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie⁴, najmä jej článkom 11. V tomto ohľade by táto smernica nemala žiadnym spôsobom brániť členským štátom uplatňovať ich ústavné predpisy súvisiace so slobodou tlače a slobodou prejavu v médiách.

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu o televízii bez hraníc (Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

² Uznesenie Európskeho parlamentu o rizikách porušovania slobody prejavu a informácií v EÚ a najmä v Taliansku (článok 11 ods. 2 Charty základných práv) (Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 1026).

³ Uznesenie Európskeho parlamentu o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS ("Televízia bez hraníc") zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES na obdobie rokov 2001-2002 (Ú. v. EÚ C 193 E, 17.8.2006, s. 117).

⁴ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (13) Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel služieb informačnej spoločnosti¹. Návrh vnútroštátnych opatrení, ktoré sa vzťahujú na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie a ktoré sú prísnejšie alebo podrobnejšie ako opatrenia požadované len na účely transpozície tejto smernice, by preto podliehal procedurálnym povinnostiam ustanoveným v článku 8 smernice 98/34/ES.
- (14) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica)² sa v zmysle jej článku 1 ods. 3 nedotýka opatrení prijatých na úrovni Spoločenstva alebo vnútroštátnych opatrení na účely dosiahnutia cieľov všeobecného záujmu, najmä vo vzťahu k regulácii obsahu a audiovizuálnej politike.
- (15) V žiadnom ustanovení tejto smernice by sa od členských štátov nemalo vyžadovať, a ani by sa nemali povzbudzovať, aby zavádzali nový systém vydávania licencií alebo administratívneho oprávňovania pre akýkoľvek typ audiovizuálnej mediálnej služby.

¹ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 2006/96/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 81).

² Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (16) Na účely tejto smernice by definícia audiovizuálnych mediálnych služieb mala zahŕňať iba audiovizuálne mediálne služby, či už televízne vysielanie, alebo audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, ktoré sú masmediálne, t. j. určené na prijímanie, a ktoré by mohli ovplyvňovať významnú časť širokej verejnosti. Jej rozsah by sa mal obmedziť na služby, ako ich definuje zmluva, a preto by sa mal vzťahovať na všetky formy hospodárskych činností vrátane výkonov verejnej služby, ale nemal by sa vzťahovať na činnosti, ktoré sú pôvodne nehospodárske a ktoré nekonkurujú televíznemu vysielaniu, ako napr. súkromné internetové stránky a služby pozostávajúce z poskytovania a šírenia audiovizuálneho obsahu vyrobeného užívateľmi na účely spoločného používania a výmeny v rámci záujmových spoločenstiev.
- (17) Pre audiovizuálne mediálne služby na požiadanie je charakteristické, že sa „podobajú televízii“, t. j. že sa uchádzajú o tých istých divákov ako televízne vysielanie, a povaha a spôsob prístupu k týmto službám vedú užívateľa odôvodnene k očakávaniu regulačnej ochrany v rámci rozsahu pôsobnosti tejto smernice. V tomto zmysle by sa pojem program mal vykladať dynamicky a mal by zohľadňovať vývoj v oblasti televízneho vysielania, aby sa predišlo rozdielom v súvislosti s voľným pohybom a hospodárskou súťažou.

- (18) Na účely tejto smernice by definícia audiovizuálnych mediálnych služieb mala zahŕňať masovokomunikačné prostriedky v ich funkcii informovať, zabávať a vzdelávať širokú verejnosť a mala by zahŕňať audiovizuálny komerčný oznam, ale nemala by zahŕňať žiadnu formu súkromnej korešpondencie, napríklad na e-maily odosielané obmedzenému počtu adresátov. Táto definícia by sa nemala vzťahovať ani na všetky služby, ktorých hlavný účel nie je poskytovanie programov, čiže také, kde audiovizuálny obsah je len vedľajším doplnkom služby, a nie jej hlavným účelom. Príkladmi sú internetové stránky, ktoré obsahujú audiovizuálne prvky slúžiace len na doplnenie; sú to napríklad animované grafické prvky, krátke reklamné spoty alebo informácie týkajúce sa nejakého produktu či neaudiovizuálnej služby. Z týchto dôvodov by mali byť z rozsahu tejto smernice vylúčené hazardné hry s vkladmi predstavujúcimi peňažnú sumu vrátane lotérií, stávkov a iných foriem stávkových služieb, ako aj hry online a vyhľadávacie systémy, nie však vysielania venované stávkovým alebo hazardným hrám.
- (19) Na účely tejto smernice by definícia poskytovateľa mediálnej služby nemala zahŕňať fyzické alebo právnické osoby, ktoré iba vysielajú programy, za ktoré nesú redakčnú zodpovednosť tretie strany.
- (20) Televízne vysielanie v súčasnosti zahŕňa najmä analógovú a digitálnu televíziu, živé vysielanie cez internet (live-streaming), vysielanie cez internet (webcasting) a video na požiadanie s obmedzenou účasťou používateľa na jeho ovládanie (near-video-on-demand), zatiaľ čo napríklad video na požiadanie je audiovizuálnou mediálnou službou na požiadanie. Vo všeobecnosti sa v prípade televízneho vysielania alebo televíznych programov, ktoré ten istý poskytovateľ mediálnych služieb ponúka aj ako audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, za splnenie požiadaviek tejto smernice by sa malo považovať splnenie požiadaviek vzťahujúcich sa na televízne vysielanie napr. lineárny prenos. Avšak v prípade, že sa paralelne ponúkajú rôzne druhy služieb, ktoré sú jednoznačne oddelenými službami, by sa táto smernica mala vzťahovať na každú z dotknutých služieb.

- (21) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa nemal vzťahovať na elektronické verzie novín a časopisov.
- (22) Na účely tejto smernice by sa pojem „audiovizuálny“ mal vzťahovať na pohybujúce sa obrazy so zvukom alebo bez zvuku, takže zahŕňa nemé filmy, ale nevzťahuje sa na zvukové prenosy alebo rozhlasové služby. Zatiaľ čo hlavným účelom audiovizuálnej mediálnej služby je poskytovanie programov, definícia takejto služby by mala zahŕňať aj textový obsah, ktorý takéto programy sprevádza, ako napríklad titulkovanie alebo elektronické prehľady programov. Samostatné služby textového obsahu by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, čo by nemalo ovplyvňovať nezávislosť členských štátov regulovať ich na vnútroštátnej úrovni v súlade so zmluvou.
- (23) Pre definíciu úlohy poskytovateľa mediálnych služieb, a tým aj pre definíciu audiovizuálnych mediálnych služieb je najpodstatnejší pojem redakčnej zodpovednosti. Aspekty definície redakčnej zodpovednosti, konkrétne pojem „účinná kontrola“, môžu členské štáty pri prijímaní opatrení na účely vykonávania tejto smernice ďalej spresniť. Touto smernicou by nemali byť dotknuté výnimky zo zodpovednosti ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode)¹.

¹ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (24) V kontexte televízneho vysielania by pojem simultánne sledovanie mal zahŕňať aj kvázi-simultánne sledovanie kvôli rozdielom v krátkom časovom oneskorení medzi prenosom a prijatím vysielania spôsobeným technickými dôvodmi súvisiacimi s procesom prenosu.
- (25) Všetky charakteristiky audiovizuálnej mediálnej služby stanovené v jej definícii a vysvetlené v odôvodneniach 16 až 23 by mali byť splnené súčasne.
- (26) Okrem televíznej reklamy a telenákupu by sa mala zaviesť širšia definícia audiovizuálnych komerčných oznamov v tejto smernici, ktorá by však nemala zahŕňať verejnoprávne oznamy a výzvy na dobročinnosť vysielané bezplatne.
- (27) Kľúčovým prvkom tejto smernice by mala zostať zásada krajiny pôvodu, keďže je nevyhnutná pre vytvorenie vnútorného trhu. Táto zásada by sa preto mala uplatňovať na všetky audiovizuálne mediálne služby, aby sa pre poskytovateľov mediálnych služieb zabezpečila právna istota ako potrebný základ nového obchodného modelu a nasadenia takýchto služieb. Je nevyhnutná aj na zabezpečenie slobodného toku informácií a audiovizuálnych programov na vnútornom trhu.
- (28) S cieľom podporovať silný, konkurencieschopný a integrovaný európsky audiovizuálny priemysel a posilniť pluralitu médií v Európskej únii by sa na poskytovateľa audiovizuálnych mediálnych služieb mala vzťahovať právomoc iba jedného členského štátu a jednou zo základných zásad Európskej únie by mala byť pluralita informácií.

- (29) Technologický rozvoj, najmä pokiaľ ide o digitálne satelitné programy, znamená, že vedľajšie kritériá by sa mali upraviť tak, aby sa zaistila vhodná regulácia a účinné vykonávanie a aby zainteresované strany získali skutočný vplyv na obsah audiovizuálnej mediálnej služby.
- (30) Keďže sa táto smernica týka služieb ponúkaných širokej verejnosti v Európskej únii, mala by sa vzťahovať len na audiovizuálne mediálne služby, ktoré môže verejnosť priamo alebo nepriamo prijímať v jednom alebo viacerých členských štátoch pomocou štandardného vybavenia spotrebiteľa. Definícia „štandardného vybavenia spotrebiteľa“ by sa mala ponechať na príslušné vnútroštátne orgány.
- (31) Články 43 až 48 zmluvy ustanovujú základné právo na slobodu usadiť sa. Preto by poskytovatelia mediálnych služieb vo všeobecnosti mali mať možnosť slobodne si vybrať členský štát, v ktorom sa usadia. Súdny dvor tiež zdôraznil, že „zmluva nezakazuje podniku uplatňovať slobodu poskytovania služieb, ak neponúka služby v členskom štáte, v ktorom je usadený“¹.

¹ Vec C-56/96 VT4, bod 22; vec C-212/97 Centros/ Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; pozri aj: vec C-11/95 Komisia/Belgické kráľovstvo a vec C-14/96 Paul Denuit.

- (32) Členské štáty by však mali mať možnosť uplatniť podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou voči poskytovateľom audiovizuálnych mediálnych služieb, ktorí patria pod ich právomoc, a zároveň zabezpečiť, aby boli tieto pravidlá v súlade so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva. Pre prípady, keď vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje právomoc jedného členského štátu, poskytuje televízne vysielanie, ktoré celkom alebo z väčšej časti smeruje na územie iného členského štátu, by bola vhodným riešením, ktoré zohľadňuje obavy členských štátov bez toho, aby spochybnilo riadne uplatňovanie zásady krajiny pôvodu, požiadavka, aby členské štáty v prípade obchádzania pravidiel navzájom spolupracovali, kodifikácia judikatúry Súdneho dvora¹, spolu s účinnejším postupom. Pojem pravidlá v záujme širokej verejnosti sa v judikatúre Súdneho dvora vytvoril v súvislosti s článkami 43 a 49 zmluvy a zahŕňa okrem iného pravidlá ochrany spotrebiteľov, ochrany maloletých a kultúrnu politiku. Členský štát žiadajúci o spoluprácu by mal zabezpečiť, aby osobitné vnútroštátne pravidlá boli objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom a primerané.
- (33) Členský štát sa môže pri posudzovaní toho, či konkrétne vysielanie poskytovateľa mediálnej služby usadeného v inom členskom štáte celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie, odvolávať na ukazovatele, ako napríklad príjmy z televíznej reklamy a/alebo predplatného, hlavný jazyk služby alebo existenciu programov alebo komerčných oznamov zameraných konkrétne na verejnosť v členskom štáte, v ktorom sa prijímajú.

¹ Vec C-212/97 Centros/ Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; vec C-33/74 Van Binsbergen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging; vec C-23/93 TV 10 SA/ Commissariaat voor de Media, bod 21.

- (34) Podľa tejto smernice môžu členské štáty napriek uplatneniu zásady krajiny pôvodu prikróčiť k opatreniam obmedzujúcim slobodu pohybu televízneho vysielania, ale len za istých podmienok ustanovených v tejto smernici a pri dodržaní postupu ustanoveného v tejto smernici. Podľa Súdneho dvora je však akékoľvek obmedzenie slobody poskytovania služieb, ako napríklad výnimku z niektorej základnej zásady zmluvy, potrebné vykladať obmedzujúcim spôsobom¹.
- (35) Obmedzenia slobodného poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie by mali byť možné len v súlade s podmienkami a postupmi, ktoré kopírujú podmienky a postupy ustanovené v článkoch 3 ods. 4, 5 a 6 smernice 2000/31/ES.
- (36) Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade o lepšej regulácii pre rast a zamestnanosť v Európskej únii zdôraznila, že je potrebná dôkladná analýza vhodného regulačného prístupu, najmä na účely stanovenia, či je v prípade príslušného odvetvia a problému vhodnejšie uprednostniť právne predpisy alebo či by sa malo uvažovať o iných možnostiach ako koregulácia alebo samoregulácia. Navyše skúsenosti ukázali, že pri poskytovaní vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov zohrávajú úlohu koregulačné aj samoregulačné nástroje vykonávané v súlade s rozličnými právnymi tradíciami členských štátov. Opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľov verejného záujmu v odvetví nastupujúcich audiovizuálnych mediálnych služieb sú účinnejšie, ak sa prijímajú s aktívnou podporou samotných poskytovateľov služieb.

¹ Vec C-355/98 Komisia/Belgicko [2000], Zb. I-1221, bod 28; vec C-348/96 Calfa [1999]. Zb. I-0011, bod 23.

Samoregulácia teda predstavuje druh dobrovoľnej iniciatívy, ktorá hospodárskym subjektom, sociálnym partnerom, mimovládny organizáciám alebo združeniam umožňuje navzájom a pre svoje potreby prispôbiť spoločné usmernenia. Členské štáty by v súlade so svojimi rozličnými právnymi tradíciami mali uznať úlohu, ktorú môže účinná samoregulácia zohrávať pri dopĺňaní existujúcich právnych a justičných a/alebo administratívnych mechanizmov a jej užitočný príspevok k dosahovaniu cieľov tejto smernice. Samoregulácia môže byť doplnkovou metódou vykonávania určitých ustanovení tejto smernice, nemala by však predstavovať náhradu povinností vnútroštátneho zákonodarcu.

Koregulácia vo svojej minimálnej podobe predstavuje „právne prepojenie“ medzi samoreguláciou a vnútroštátnym zákonodarcom v súlade s právnymi tradíciami členských štátov. Koregulácia by mala umožniť, aby štát zasiahol v prípade, že sa neplnia jeho ciele. Bez toho, aby boli dotknuté formálne povinnosti členských štátov týkajúce sa transpozície, táto smernica nabáda na používanie koregulácie a samoregulácie. To by členské štáty nemalo zaväzovať, aby vytvorili koregulačné a/alebo samoregulačné režimy, a nemalo by narúšať alebo ohroziť súčasné koregulačné a/alebo samoregulačné iniciatívy, ktoré už v členských štátoch existujú a účinne fungujú.

- (37) Mediálna gramotnosť predstavuje zručnosti, znalosti a pochopenia, ktoré spotrebiteľom umožnia využívať médiá účinne a bezpečne. Mediálne gramotné osoby majú možnosť vyberať si na základe informácií, pochopiť povahu obsahu a služieb a využívať celú škálu príležitostí, ktoré ponúkajú nové komunikačné technológie. Sú schopné lepšie chrániť seba a svoje rodiny pred škodlivým alebo urážlivým materiálom. Preto by sa mal podporovať rozvoj mediálnej gramotnosti vo všetkých sférach spoločnosti a pozorne sledovať jeho pokrok v tejto oblasti.

Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady z 20. decembra 2006 o ochrane neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie vo vzťahu ku konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb¹ už obsahuje súbor možných opatrení na podporu mediálnej gramotnosti, ako napríklad nepretržité vzdelávanie učiteľov a školiteľov, špecifickú odbornú prípravu pre oblasť internetu zameranú na deti od útleho veku vrátane hodín prístupných pre rodičov alebo organizovanie vnútroštátnych kampaní zameraných na občanov a zahŕňajúcich všetky komunikačné médiá s cieľom poskytovať informácie o zodpovednom využívaní internetu.

- (38) Vysielatelia môžu získať výhradné práva na televízne vysielania pre udalosti veľkého záujmu verejnosti. Je však dôležité podporovať pluralizmus rozmanitosťou produkcie spravodajstva a programov v rámci celej Európskej únie a dodržiavať zásady uznané v článku 11 Charty základných práv Európskej únie.
- (39) S cieľom zabezpečiť základnú slobodu prijímania informácií a postarať sa o úplnú a riadnu ochranu záujmov divákov v Európskej únii, mali tí, ktorí uplatňujú výhradné práva na televízne vysielanie týkajúce sa udalosti veľkého záujmu verejnosti, uznať právo ostatných vysielateľov na zaradenie krátkych sekvencií do všeobecných spravodajských programov za spravodlivých, rozumných a nediskriminačných podmienok pri patričnom zohľadnení výhradných práv. Takéto podmienky by sa mali oznámiť s istým predstihom pred udalosťou veľkého záujmu verejnosti, aby ostatní mali dostatok času na uplatnenie takéhoto práva. Vysielateľ by mal mať možnosť vykonávať takéto právo prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý koná osobitne v jeho mene na individuálnom základe. Takéto krátke sekvencie by mohli použiť všetky kanály vrátane špecializovaných športových kanálov na vysielanie v rámci celej EÚ, pričom takéto krátke sekvencie by nemali presiahnuť 90 sekúnd.

¹ Ú. v EÚ L 378, 27.12.2006, s. 72.

Právo prístupu ku krátkym sekvenciám by sa malo uplatňovať cezhranične len ak je to potrebné. Vysielateľ by sa preto mal najskôr usilovať o získanie prístupu od vysielateľa, ktorý je usadený v rovnakom členskom štáte a má výhradné práva na udalosť veľkého záujmu pre verejnosť.

Pojem všeobecne spravodajské programy by nemal zahŕňať súbor krátkych sekvencií, ktoré slúžia na zábavné účely.

Zásada krajiny pôvodu by sa mala vzťahovať na prístup ku krátkym sekvenciám, ako aj na ich vysielanie. V cezhraničnom prípade to znamená, že jednotlivé zákony by sa uplatňovali postupne: Po prvé, v prípade prístupu ku krátkych sekvencií by sa malo uplatňovať právo členského štátu, v ktorom je usadený vysielateľ poskytujúci pôvodný signál (t. j. poskytujúci prístup). Zvyčajne je to členský štát, v ktorom sa príslušná udalosť koná. Ak členský štát ustanovil rovnocenný systém prístupu k príslušnej udalosti, v každom prípade by sa malo uplatňovať právo tohto členského štátu. Po druhé, v prípade vysielania krátkych sekvencií by sa malo uplatňovať právo členského štátu, v ktorom je usadený vysielateľ vysielajúci krátke sekvencie.

- (40) Požiadavky tejto smernice týkajúce sa prístupu k udalostiam veľkého záujmu verejnosti na účely krátkého spravodajstva by sa nemali dotýkať smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti¹ a príslušných medzinárodných dohovorov v oblasti autorských a súvisiacich práv. Členské štáty by mali umožniť prístup k udalostiam veľkého záujmu pre verejnosť umožnením prístupu k signálu vysielateľa v zmysle tejto smernice. Môžu si však vybrať iné rovnocenné spôsoby v zmysle tejto smernice. Patrí medzi ne okrem iného umožnenie prístupu na miesto udalostí pred umožnením prístupu k signálu. Vysielateľom by sa nemalo brániť uzavrieť podrobnejšie zmluvy.
- (41) Malo by sa zabezpečiť, aby poskytovatelia mediálnych služieb mohli naďalej poskytovať živé televízne spravodajské programy na požiadanie po živom prenose bez toho, aby jednotlivý program prispôbovali (vynechaním krátkych sekvencií). Táto možnosť by mala byť obmedzená na poskytovanie identického televízneho programu na požiadanie tým istým poskytovateľom mediálnych služieb, takže sa nemôže použiť na vytvorenie nových obchodných modelov na požiadanie založených na krátkych sekvenciách.
- (42) Audiovizuálne mediálne služby na požiadanie sa od televízneho vysielania líšia, pokiaľ ide o možnosti výberu a ovládania, ktoré má používateľ, a z hľadiska svojho vplyvu na spoločnosť². To oprávňuje použitie miernejšej regulácie v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ktoré by mali spĺňať len základné pravidlá ustanovené v tejto smernici.

¹ Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10.

² Vec C- 89/04, Mediakabel.

- (43) Z dôvodu špecifickej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä ich vplyvu na spôsob, akým si ľudia vytvárajú názory, je nevyhnutné, aby používatelia presne vedeli, kto je za obsah týchto služieb zodpovedný. Je preto potrebné, aby členské štáty zabezpečili, aby mali užívatelia kedykoľvek jednoduchý a priamy prístup k informáciám o poskytovateľovi mediálnej služby. Je na každom členskom štáte, aby rozhodol o praktických podrobnostiach spôsobu dosiahnutia tohto cieľa bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek ďalšie príslušné ustanovenia práva Spoločenstva.
- (44) Dostupnosť škodlivého obsahu v audiovizuálnych mediálnych službách aj naďalej znepokojuje zákonodarcov, mediálne odvetvie a rodičov. Možné budú aj nové výzvy, najmä v spojitosti s novými platformami a novými produktmi. Je preto potrebné, aby sa vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách vrátane audiovizuálnych komerčných oznamov zaviedli pravidlá na ochranu telesného, duševného a mravného vývoja maloletých a na ochranu ľudskej dôstojnosti.
- (45) Opatrenia prijaté na ochranu fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti by sa mali starostlivo vyvážiť so základným právom na slobodu prejavu ustanovenom v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom týchto opatrení, ako napríklad využívanie osobných identifikačných čísel (PIN kódy), systémov filtrovania alebo označovania, by teda malo zabezpečiť primeranú úroveň ochrany fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti, najmä pokiaľ ide o audiovizuálne mediálne služby na požiadanie.

Odporúčanie o ochrane maloletých a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie už uznáva dôležitosť systémov filtrovania a označovania a obsahuje niekoľko možných opatrení v prospech maloletých, ako napríklad systematické poskytovanie účinného, aktualizovateľného a jednoducho ovládateľného systému filtrovania užívateľom pri predplatení si prístupu od poskytovateľa prístupu alebo prístupu k službám osobitne určených deťom s automatickými systémami filtrovania.

- (46) Poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje právomoc členských štátov, by v každom prípade mali podliehať zákazu šírenia detskej pornografie v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutie Rady 2004/68/SVV z 22. decembra 2003 o boji proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii¹.
- (47) Žiadne z ustanovení zavedených touto smernicou, ktoré sa vzťahuje na ochranu fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti, bezpodmienečne nevyžaduje, aby sa opatrenia na ochranu týchto záujmov uskutočňovali formou predbežného overenia audiovizuálnych mediálnych služieb zo strany verejných orgánov.

¹ Ú. v. EÚ L 13, 20.1.2004, s. 44.

- (48) Audiovizuálne mediálne služby na požiadanie majú potenciál čiastočne nahradiť televízne vysielanie. Preto by mali podľa možností podporovať produkciu a distribúciu európskych diel a aktívne tak prispievať k podpore kultúrnej rozmanitosti. Takáto podpora európskych diel by mohla mať napríklad formu finančných príspevkov zo strany takýchto služieb na produkciu európskych diel a nadobudnutie práv na ne, minimálny podiel európskych diel v katalógoch videa na požiadanie alebo atraktívnu prezentáciu európskych diel v elektronických prehľadoch programov. Je dôležité pravidelne preskúmať uplatňovanie ustanovení týkajúcich sa podpory európskych diel audiovizuálnymi mediálnymi službami. V rámci oznámení ustanovených v tejto smernici by členské štáty mali zohľadniť predovšetkým finančné príspevky takýchto služieb na produkciu európskych diel a nadobúdanie práv na ne, podiel európskych diel v katalógu audiovizuálnych mediálnych služieb, ako aj podiel na skutočnej zákaznickej spotrebe európskych diel ponúknutý takými službami.
- (49) Pri definovaní pojmu „producenti, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania“, ako sa uvádza v článku 5 smernice 89/552/EHS, by členské štáty mali primerane zohľadniť najmä kritériá ako sú vlastníctvo produkčnej spoločnosti, množstvo programov, ktoré sa poskytujú tomu istému vysielateľovi a vlastníctvo odvodených práv.
- (50) Pri vykonávaní ustanovení článku 4 smernice 89/552/EHS by členské štáty mali vysielateľov nabádať k tomu, aby zaradili primeraný podiel koprodukčných európskych diel alebo európskych diel zahraničného pôvodu.
- (51) Je dôležité zabezpečiť, aby sa kinematografické diela vysielali v rámci časových intervalov dohodnutých medzi majiteľmi práv a poskytovateľmi mediálnych služieb.

- (52) Dostupnosť audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie zvyšuje možnosť výberu spotrebiteľa. Podrobné pravidlá upravujúce audiovizuálne komerčné oznamy pre audiovizuálne mediálne služby na požiadanie sa takto javia neopodstatnené a nedávajú zmysel ani z technického hľadiska. Napriek tomu by všetky audiovizuálne komerčné oznamy mali dodržiavať nielen pravidlá identifikácie, ale aj základný stupeň kvalitatívnych pravidiel, aby sa splnili ciele jasného verejného záujmu.
- (53) Právo na vyjadrenie je v prípade televízneho vysielania primeraným právnym opravným prostriedkom a mohlo by sa vzťahovať aj na internetové prostredie. Odporúčanie o ochrane maloletých a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie už zahŕňa vhodné usmernenia týkajúce sa vykonávania opatrení vo vnútroštátnom práve alebo praxi s cieľom dostatočne zabezpečiť právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky vo vzťahu k online médiám.
- (54) Ako Komisia uznala vo svojom výkladovom oznámení o istých aspektoch ustanovení o reklame v smernici o televízii bez hraníc¹, rozvoj nových reklamných techník a inovácie v oblasti marketingu vytvorili nové účinné príležitosti pre audiovizuálne komerčné oznamy v tradičných vysielacích službách, ktoré im potenciálne umožňujú lepšie súťažiť za rovnakých podmienok s inováciami v oblasti služieb na požiadanie.

¹ Ú. v. EÚ C 102, 28.4.2004, s. 2.

- (55) Komerčný a technologický rozvoj dáva používateľom audiovizuálnych mediálnych služieb možnosť väčšieho výberu a väčšiu zodpovednosť. Smernica by mala pripustiť istý stupeň flexibility, pokiaľ ide o televízne vysielanie, aby zostala úmerná cieľom všeobecného záujmu. Zásada oddelovania by sa mala obmedziť na televíznu reklamu a telenákup, umiestňovanie produktov by sa malo za istých okolností povoliť, pokiaľ členský štát nerozhodne inak, a mali by sa zrušiť niektoré kvantitatívne obmedzenia. Ak je však umiestňovanie produktov skryté, malo by sa zakázať. Zásada oddelovania by nemala brániť používaniu nových reklamných techník.

(56) Okrem postupov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu¹ uplatňuje na nečestné obchodné postupy, ako napríklad zavádzajúce a agresívne postupy, ktoré sa vyskytujú v audiovizuálnych mediálnych službách. Navyše, vzhľadom na to, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES z 26. mája 2003 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa reklamy a sponzorstva tabakových výrobkov², ktorá zakazuje reklamu a sponzorstvo pri cigaretách a iných tabakových výrobkoch v tlačenej médiách, službách informačnej spoločnosti a rozhlasovom vysielaní, sa nedotýka smernice 89/552/EHS by na účely osobitnej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb mal vzťah medzi smernicou 2003/33/ES a smernicou 89/552/EHS zostať rovnaký aj po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. Článok 88 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch³, ktorý zakazuje reklamu pre širokú verejnosť na isté lieky, sa uplatňuje, ako sa ustanovuje v odseku 5 uvedeného článku, bez toho, aby bol dotknutý článok 14 smernice 89/552/EHS; vzťah medzi smernicou 2001/83/ES a smernicou 89/552/EHS by mal zostať rovnaký aj po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. Navyše by sa táto smernica nemala dotýkať nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách⁴.

¹ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

² Ú. v. EÚ L 152, 20.6.2003, s. 16.

³ Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1901/2006 (Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 1).

⁴ Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 9. Opravená verzia v Ú. v. EÚ L 12, 18.1.2007, s. 3.

- (57) Vzhľadom na väčšie možnosti vyhnúť sa reklame, ktoré majú diváci vďaka využívaniu nových technológií, ako napríklad digitálne osobné videorekordéry a väčší výber kanálov, podrobná regulácia týkajúca sa vkladania reklamných spotov, ktorej cieľom je ochrana divákov, už nie je odôvodnená. Keďže táto smernica by nemala zvyšovať prípustné hodinové množstvo reklamy a vysielateľom by mala ponechať pružnosť, pokiaľ ide o jej vkladanie, ak to neprimerane nenaruša integritu programov.
- (58) Cieľom tejto smernice je chrániť špecifický charakter európskej televízie, kde sa reklama prednostne vkladá medzi programy, a preto obmedzuje možné prerušovania kinematografických diel a televíznych filmov, ako aj prerušovania niektorých programových kategórií, ktoré si naďalej vyžadujú osobitnú ochranu.
- (59) Obmedzenie, ktoré existovalo na množstvo dennej televíznej reklamy, bolo vo veľkej miere teoretické. Hodinové obmedzenie je dôležitejšie, keďže sa uplatňuje aj počas vysielacej špičky. Denné obmedzenie by sa preto malo zrušiť, pričom by sa malo zachovať hodinové obmedzenie na televízne reklamné spoty a telenákupné spoty. Množstevné obmedzenia týkajúce sa času určeného na telenákup alebo reklamu vzhľadom na narastajúce možnosti výberu, ktoré spotrebitelia majú. Obmedzenie televíznych reklamných a telenákupných spotov na 20 % v rámci jednej hodiny sa však uplatňuje naďalej. Pojem televízny reklamný spot by sa mal chápať ako televízna reklama v zmysle článku 1 písm. i) smernice 89/552/EHS zmenenej a doplnenej touto smernicou s trvaním najviac dvanásť minút.

- (60) Táto smernica zakazuje postup skrytého audiovizuálneho komerčného oznamu pre jeho negatívny vplyv na spotrebiteľov. Zákaz skrytej audiovizuálnych komerčných oznámení by sa nemal vzťahovať na legitímne umiestnenie produktu v rámci tejto smernice, ak je divák o existencii umiestnenia produktu primerane informovaný; možno tak urobiť naznačením, že v konkrétnom programe sa používa umiestňovanie produktov, napríklad prostredníctvom neutrálneho loga.
- (61) Umiestňovanie produktov je realitou v kinematografických dielach aj v audiovizuálnych dielach vyrobených pre televíziu, ale členské štáty regulujú tento postup rozlične. Je potrebné prijať pravidlá pre umiestňovanie produktov, aby sa vytvorili rovnaké podmienky a zlepšila sa tak konkurencieschopnosť európskeho mediálneho priemyslu. Definícia umiestňovania produktov, ktorá sa zavádza touto smernicou by mala zahŕňať každú formu audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúcu z uvedenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich v programe, výmenou za platbu alebo za podobnú náhradu. Poskytovanie tovarov alebo služieb zadarmo, ako napríklad produkčných rekvizít alebo cien, by sa malo považovať za umiestňovanie produktov, iba ak majú príslušné tovary alebo služby významnú hodnotu. Umiestňovanie produktov by malo podliehať rovnakým kvalitatívnym pravidlám a obmedzeniam, aké platia pre audiovizuálny komerčný oznam. Rozhodujúcim kritériom pre rozlišovanie sponzorovania od umiestňovania produktov je fakt, že pri umiestňovaní produktov je odkaz na produkt zakomponovaný do deja programu, kvôli čomu obsahuje definícia v článku 1 písm. m) smernice 89/552/EHS zmenenej a doplnenej touto smernicou výraz „v“. Na rozdiel od toho, odkazy na sponzorov sa môžu objaviť počas programu, avšak nie sú súčasťou deja.

- (62) Umiestňovanie produktov by sa malo v zásade zakázať. V prípade určitých druhov programov sú však odchýlky vhodné na základe zoznamu povolených produktov. Členský štát by mal mať možnosť tieto odchýlky vôbec alebo čiastočne neuplatňovať, napríklad povolením umiestňovania produktu iba v programoch, ktoré neboli produkované výhradne v tomto členskom štáte.
- (63) Okrem toho by sa sponzorstvo a umiestňovanie produktov malo zakázať v prípadoch, v ktorých ovplyvňujú obsah programov takým spôsobom, že to má dopad na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby. Toto je prípad, pokiaľ ide o tematické umiestňovanie.
- (64) Právo osôb s postihnutím a starších osôb zapájať sa a začleňovať sa do spoločenského a kultúrneho života Spoločenstva je neoddeliteľne späté s poskytovaním prístupných audiovizuálnych mediálnych služieb. Prostriedky na dosiahnutie prístupu by mali zahŕňať, ale nemali by sa obmedzovať na posunkovú reč, titulkovanie, zvukové popisy a zrozumiteľné orientovanie sa v ponuke.
- (65) Medzi povinnosti, ktoré členským štátom ukladá zmluva, patrí ich zodpovednosť za transpozíciu a účinné vykonávanie tejto smernice. Vhodné nástroje si môžu vybrať podľa svojich právnych tradícií a zavedených štruktúr a najmä formu príslušných nezávislých regulačných orgánov, aby mohli pri vykonávaní tejto smernice pracovať nestranne a transparentne. Konkrétnejšie, nástroje, ktoré si členské štáty vyberú by mali prispievať k podpore plurality médií.

- (66) Zabezpečenie správneho uplatňovania tejto smernice si vyžaduje úzku spoluprácu medzi príslušnými regulačnými orgánmi členských štátov a Komisiou. Obdobne úzka spolupráca medzi členskými štátmi a regulačnými orgánmi členských štátov je potrebná najmä pokiaľ ide o vplyv, ktorý by vysielatelia usadení v jednom členskom štáte mohli mať na druhý členský štát. Ak licenčné konania prebiehajú podľa vnútroštátneho práva a pokiaľ je dotknutý viac ako jeden štát, je žiaduce, aby sa nadviazanie kontaktov medzi príslušnými orgánmi uskutočnilo ešte pred pridelením takýchto licencií. Táto spolupráca by sa mala vzťahovať na všetky oblasti, ktoré koordinuje smernica 89/552/EHS zmenená a doplnená touto smernicou a najmä jej články 2, 2a a 3.
- (67) Keďže ciele tejto smernice, a to vytvorenie priestoru bez vnútorných hraníc pre audiovizuálne mediálne služby pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany cieľov všeobecného záujmu, najmä ochrany maloletých a ľudskej dôstojnosti ako aj podpory práv osôb s postihnutím, nie je možné uspokojuivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov tejto smernice ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (68) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva¹ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

¹ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článok 1

Smernica 89/552/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

(1) názov sa nahrádza takto:

„Smernica Európskeho parlamentu a Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)“;

(2) článok 1 sa nahrádza takto:

„*Článok 1*

Na účely tejto smernice:

a) „audiovizuálna mediálna služba“ je:

- služba, ako ju vymedzujú články 49 a 50 zmluvy, za ktorú je redakčne zodpovedný poskytovateľ mediálnej služby, a ktorej hlavným účelom je poskytovanie programov s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES. Takéto audiovizuálne mediálne služby sú televízne vysielanie, ako ho vymedzuje písmeno e) tohto článku, alebo audiovizuálna mediálna služba na požiadanie v zmysle písmena g) tohto článku;

a/alebo

- audiovizuálny komerčný oznam.
- b) „program“ je súbor pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci samostatnú zložku v rámci štruktúry alebo katalógu, ktorý zostavil poskytovateľ mediálnej služby, a ktorého forma a obsah sú porovnateľné s formou a obsahom televízneho vysielania. Príklady programov zahŕňajú kinematografické dlhometrážne filmy, športové podujatia, situačné komédie, dokumentárne filmy, detské programy a pôvodné televízne hry;
- c) „redakčná zodpovednosť“ znamená vykonávanie účinnej kontroly nad výberom programov a nad ich usporiadaním do chronologickej štruktúry v prípade televízneho vysielania alebo v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, do katalógu programov. Redakčná zodpovednosť nevyhnutne neznamená akúkoľvek právnu zodpovednosť podľa vnútroštátneho práva za poskytovaný obsah alebo služby;
- d) „poskytovateľ mediálnych služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má redakčnú zodpovednosť za výber audiovizuálneho obsahu audiovizuálnej mediálnej služby a určuje spôsob, akým je organizovaná;
- e) „televízne vysielanie“ alebo „televízna relácia“ (t. j. lineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby pre simultánne sledovanie programov na základe programovej štruktúry;
- f) „vysielateľ“ je poskytovateľ mediálnej služby, ktorou je televízne vysielanie;

- g) „audiovizuálna mediálna služba na požiadanie“ (t. j. nelineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby na sledovanie programov v momente, ktorý si užívateľ zvolil a na jeho osobitnú žiadosť na základe katalógu programov zostaveného poskytovateľom mediálnej služby;
- h) „audiovizuálne komerčné oznamy“ sú obrazy so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sú určené na priame alebo nepriame propagovanie tovaru, služieb alebo dobrého mena fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť. Takéto obrazy sprevádzajú alebo sú zahrnuté do programu za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo na účely vlastnej propagácie. Formy audiovizuálneho komerčného oznamu zahŕňajú okrem iného televíznu reklamu, sponzorovanie, telenákup a umiestňovanie produktov;
- i) „televízna reklama“ je akákoľvek forma vysielania oznamov za odplatu alebo za podobnú protihodnotu, alebo vysielanie na účely vlastnej propagácie verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou v súvislosti s obchodovaním, podnikaním, remeslom alebo povoláním, s cieľom podporiť odbyt tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;
- j) „skrytý audiovizuálny komerčný oznam“ je slovná alebo obrazová informácia o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak poskytovateľ mediálnej služby má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu. Takáto informácia by sa mala považovať za zámernú najmä v prípade, ak sa vykoná za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;

- k) „sponzorstvo“ je akýkoľvek príspevok poskytnutý verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou, ktoré nie sú zapojené do poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb alebo výroby audiovizuálnych diel, na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov na účely podpory svojho názvu, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov;
- l) „telenákup“ je vysielanie priamych ponúk pre verejnosť s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;
- m) „umiestňovanie produktov“ je každá forma audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúca z uvedenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich, aby sa zdôraznili v programe za odplatu alebo za podobnú protihodnotu.
- i) „európske diela“ sú:
- diela s pôvodom v členských štátoch,
 - diela s pôvodom v tretích európskych štátoch, ktoré sú stranou Európskeho dohovoru Rady Európy o cezhraničnej televízii, ktoré spĺňajú podmienky bodu ii),
 - diela spoločne vyrobené v rámci dohôd týkajúcich sa audiovizuálneho sektora uzavretých medzi Európskym spoločenstvom a tretími krajinami, ktoré spĺňajú podmienky vymedzené v každej z týchto dohôd.

Uplatňovanie ustanovení druhej a tretej zarážky uvedenej vyššie je podmienené tým, že diela pôvodom v členských štátoch nie sú v dotknutých tretích krajinách predmetom diskriminačných opatrení;

- ii) Diela uvedené v prvej a druhej zarážke bodu i) sú diela, ktoré vyrobili hlavne autori a pracovníci, ktorí majú bydlisko v jednom alebo vo viacerých štátoch uvedených v prvej a druhej zarážke bodu i) za predpokladu, že spĺňajú jednu z nasledujúcich troch podmienok:
- vyrobil ich jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých z týchto štátov; alebo
 - dohľad a skutočnú kontrolu výroby diel vykonáva jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých týchto štátoch; alebo
 - príspevok koproducentov takýchto štátov prevažuje v rámci celkových spoločných koprodukčných nákladoch a koprodukcia nie je kontrolovaná jedným alebo viacerými producentmi usadenými mimo týchto štátov.
- iii) Diela, ktoré nie sú európskymi dielami v zmysle bodu i), ale ktoré boli vyrobené v rámci dvojstranných zmlúv o koprodukcii uzatvorených medzi členskými štátmi a tretími krajinami, sa považujú za európske diela za predpokladu, že koproducenti zo Spoločenstva majú väčšinový podiel na celkových nákladoch na produkciu a že produkciu nekontroluje jeden alebo viacerí producenti usadení mimo územia členských štátov.";

3) článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

1. Každý členský štát zabezpečí, aby všetky audiovizuálne mediálne služby vysielané poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje jeho právomoc, boli v súlade s pravidlami právneho systému, ktorý sa uplatňuje na audiovizuálne mediálne služby určené pre verejnosť v tomto členskom štáte.
2. Na účely tejto smernice poskytovateľa mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu, sú:
 - a) poskytovateľa usadení v tomto členskom štáte v súlade s odsekom 3; alebo
 - b) poskytovateľa, na ktorých sa vzťahuje odsek 4.
3. Na účely tejto smernice sa poskytovateľ mediálnej služby považuje za usadeného v členskom štáte v týchto prípadoch:
 - a) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v tomto členskom štáte a redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tomto členskom štáte;

- b) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v inom členskom štáte, považuje sa za poskytovateľa usadeného v tom členskom štáte, kde pôsobí podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v každom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde má svoje sídlo; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby nepôsobí v žiadnom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde prvýkrát začal svoju činnosť v súlade s právnym systémom tohto členského štátu za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s ekonomikou tohto členského štátu;
- c) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tretej krajine alebo naopak, považuje sa za usadeného v dotknutom členskom štáte za predpokladu, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v tomto členskom štáte.
4. Poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa ustanovenia odseku 3 neuplatňujú, sa považujú za poskytovateľov, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu v týchto prípadoch:
- a) využívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte,

- b) hoci nevyužívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte, využívajú družicovú kapacitu patriacu tomuto členskému štátu.
5. V prípade, že sa podľa odsekov 3 a 4 nedá určiť, ktorý členský štát má právomoc, je príslušným členským štátom ten štát, v ktorom je poskytovateľ mediálnej služby usadený v zmysle článkov 43 až 48 zmluvy.
6. Táto smernica sa nevzťahuje na audiovizuálne mediálne služby určené výlučne pre príjem v tretích krajinách, ani na tie, ktoré verejnosť jedného alebo viacerých členských štátov neprijíma priamo alebo nepriamo pomocou štandardného užívateľského vybavenia.”;
- 4) článok 2a sa týmto mení a dopĺňa takto:
- a) odsek 1 sa nahrádza takto:
- „1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.“;
- b) v odseku 2 sa úvodná veta a písmeno a) nahrádzajú takto:
- „2. V súvislosti s televíznym vysielaním môžu členské štáty dočasne urobiť výnimku z odseku 1, ak sa splnia tieto podmienky:

- a) televízne vysielanie prichádzajúce z iného členského štátu zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 22 ods. 1 alebo ods. 2 a/alebo článok 3b";
- c) dopĺňajú sa tieto odseky:
- „4. Pokiaľ ide o audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, členské štáty môžu prijať opatrenia na udelenie výnimky z odseku 1 v súvislosti s danou službou, ak sú splnené tieto podmienky:
- a) opatrenia sú:
- i) nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:
- verejný záujem, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane ochrany maloletých a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisť z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,
 - ochrana verejného zdravia,
 - verejná bezpečnosť vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,
 - ochrana spotrebiteľov vrátane investorov;

- ii) prijaté proti určitej audiovizuálnej mediálnej službe na požiadanie, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode (i) alebo ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;
 - iii) primerané týmto cieľom;
- b) pred prijatím daných opatrení a bez dopadu na súdne konania vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestných činov, členský štát:
- požiadal členský štát, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, aby prijal opatrenia, a tento takéto opatrenia neprijal alebo boli neprimerané,
 - oznámil Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, svoj zámer prijať takéto opatrenia.
5. Členské štáty môžu v naliehavom prípade prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 4 písm. b). Ak ide o takýto prípad, opatrenia sa čo najskôr oznámia Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý.

6. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu prikročiť k opatreniam uvedeným v odsekoch 4 a 5, Komisia preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Spoločenstva v čo najkratšom možnom čase. Ak dospeje k záveru, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Spoločenstva, Komisia požiada príslušný členský štát, aby neprijal navrhované opatrenia alebo urýchlene ukončil vykonávanie príslušných opatrení.“;

5) článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou, za predpokladu, že tieto pravidlá sú v súlade s právom Spoločenstva.
2. V prípadoch, kde členský štát:
 - a) využil možnosť prijať podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v záujme širokej verejnosti podľa odseku 1; a
 - b) usúdi, že vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, poskytuje televízne vysielanie, ktoré celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie;

môže skontaktovať členský štát, ktorý má právomoc, s cieľom dosiahnuť vzájomne uspokojivé riešenie všetkých nastolených problémov. V prípade, že členský štát, ktorý má príslušnú právomoc, dostane od prvého členského štátu odôvodnenú žiadosť, požiadava vysielateľa, aby dodržal príslušné pravidlá v záujme širokej verejnosti. Členský štát, ktorý má právomoc, do dvoch mesiacov informuje prvý členský štát o výsledkoch dosiahnutých po takejto žiadosti. Každý členský štát môže vyzvať kontaktný výbor zriadený podľa článku 23a, aby vec preskúmal.

3. V prípade, že prvý členský štát usúdi:
 - a) že výsledky dosiahnuté uplatňovaním odseku 2 nie sú uspokojivé; a
 - b) že dotknutý vysielateľ sa usadil v členskom štáte, ktorý má právomoc, s cieľom obísť prísnejšie pravidlá, ktoré by sa naň vzťahovali, ak by bol usadený v prvom členskom štáte,

môže prijať vhodné opatrenia voči dotknutému vysielateľovi.

Takéto opatrenia sú objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom, a primerané cieľom, ktoré sledujú.
4. Členský štát môže prijať opatrenia podľa odseku 3 iba vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) členský štát oznámil Komisii a členský štát, v ktorom je vysielateľ usadený, svoj zámer prijať takéto opatrenia a zároveň uviedol dôvody pre svoj úsudok a

- b) Komisia rozhodla, že opatrenia sú v súlade s právom Spoločenstva, a najmä, že úsudok členského štátu na prijatie týchto opatrení podľa odsekov 2 a 3 je riadne opodstatnený.
5. Komisia rozhodne do troch mesiacov po oznámení v zmysle odseku 4 písm. a), či sú opatrenia v súlade s právom Spoločenstva. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Spoločenstva, príslušný členský štát nesmie prijať navrhované opatrenia.
6. Členské štáty vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, účinne dodržiavali ustanovenia tejto smernice.
7. Členské štáty podporia koregulačné a/alebo samoregulačné režimy na vnútroštátnej úrovni v oblastiach, ktoré koordinuje táto smernica v takom rozsahu, ako to umožňujú ich právne systémy. Takéto režimy sú všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany v dotknutom členskom štáte a poskytujú možnosť účinného presadzovania.
8. Ak táto smernica neustanovuje inak, v plnom rozsahu sa uplatňuje smernica 2000/31/ES. Ak táto smernica neustanovuje inak, v prípade konfliktu medzi ustanovením smernice 2000/31/ES a ustanovením tejto smernice prevážia ustanovenia tejto smernice.“;
- 6) článok 3 sa vypúšťa;

7) za článok 3 sa vkladá táto kapitola:

"KAPITOLA IIa

Ustanovenia uplatniteľné na všetky audiovizuálne mediálne služby

Článok 3a

Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovatelia audiovizuálnej mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, postarali o ľahký, priamy a stály prístup prijímateľov služby aspoň k týmto informáciám:

- a) názov poskytovateľa mediálnej služby;
- b) poštová adresa, na ktorej je poskytovateľ mediálnej služby usadený;
- c) podrobnosti o poskytovateľovi mediálnej služby vrátane jeho adresy elektronickej pošty alebo internetovej stránky, na ktorej ho možno rýchlo priamym a účinným spôsobom kontaktovať;
- d) kde je to vhodné, príslušné regulačné orgány alebo orgány dozoru.

Článok 3b

Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neobsahovali žiadne podnecovanie nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.

Článok 3c

Členské štáty nabádajú poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc k tomu, aby sa ich služby postupne sprístupňovali osobám so zrakovým alebo sluchovým postihnutím.

Článok 3d

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nevysielali kinematografické diela mimo časových lehôt dohodnutých s majiteľmi práv.

Článok 3e

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne komerčné oznamy poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, splňali tieto podmienky:

- a) audiovizuálne komerčné oznamy musia byť ľahko odlišiteľné. Skryté audiovizuálne komerčné oznamy sa zakazujú;
- b) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú používať podprahové techniky;
- c) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú:
 - i) porušovať ľudskú dôstojnosť
 - ii) obsahovať ani podporovať žiadnu diskrimináciu na základe pohlavia, rasového a etnického pôvodu, národnosti, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie;

- iii) podporovať správanie poškodzujúce zdravie alebo bezpečnosť;
 - iv) podporovať správanie hrubo poškodzujúce ochranu životného prostredia.
- d) všetky formy audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sa týkajú cigariet a iných tabakových výrobkov, sú zakázané;
- e) audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov sa nesmú zameriavať špecificky na maloletých a nesmú podporovať nadmerné užívanie takýchto nápojov;
- f) audiovizuálny komerčný oznam týkajúci sa liekov a liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekársky predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb, je zakázaná;
- g) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú spôsobovať fyzickú alebo morálnu ujmu maloletým. Preto nemôžu priamo nabádať maloletých, aby si kúpili alebo požičali nejaký výrobok alebo službu, využívajúc ich neskúsenosť alebo dôverčivosť, priamo ich povzbudzovať, aby presviedčali svojich rodičov či iné osoby, aby im zakúpili ponúkaný tovar alebo služby, zneužívať osobitnú dôveru, ktorú maloletí prechovávajú k svojim rodičom, učiteľom alebo iným osobám, ani bezdôvodne ukazovať maloletých v nebezpečných situáciách.

2. Členské štáty a Komisia nabádajú poskytovateľov audiovizuálnych služieb na vypracovanie kódexu správania týkajúceho sa neprimeraných audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sprevádzajú detské programy alebo sa v nich uvádzajú, o potravinách a nápojoch obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ/sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča.

Článok 3f

1. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy, ktoré sú sponzorované, spĺňajú tieto požiadavky:
 - a) ich obsah, a v prípade televízneho vysielania, ich chronologická štruktúra nesmú byť v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
 - b) nesmú priamo podporovať nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;
 - c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy. Sponzorované programy musia byť jasne označené názvom, logom a/alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora, ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo jeho rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, počas a/alebo na konci programov.

2. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov.
3. Sponzorovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov podnikmi, ktorých činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj liekov a liečebné postupy, môže propagovať názov alebo dobré meno podniku, ale nesmie propagovať určité lieky alebo liečené postupy, ktoré sú dostupné iba na základe lekárskeho predpisu v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.
4. Spravodajské a publicistické programy sa nesmú sponzorovať. Členské štáty sa môžu rozhodnúť zakázať zobrazovanie loga sponzora počas detských programov, dokumentárnych filmov a náboženských programov.

Článok 3g

1. Umiestňovanie produktov sa zakazuje.
2. Odchylné od odseku 1 je umiestňovanie produktov prípustné, pokiaľ členský štát nerozhodne inak:
 - v kinematografických dielach, filmoch a televíznych seriáloch vyrobených pre audiovizuálne mediálne služby, v športových programoch a ľahkých zábavných programoch; alebo
 - v prípadoch, keď sa neplatí, ale iba sa poskytuje určitý tovar alebo služby zdarma, ako napríklad produkčné rekvizity a ceny s cieľom uviesť ich v programe.

Odchýlka v prvej zarážke sa nevzťahuje na programy pre deti.

Programy, ktoré obsahujú umiestňovanie produktov, spĺňajú aspoň všetky tieto požiadavky:

- a) ich obsah, a v prípade televízneho vysielania, ich štruktúra nie je v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
- b) nepodporujú priamo nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;
- c) nepripisujú neprimeranú dôležitosť príslušnému produktu;
- d) diváci sú jasne informovaní o existencii umiestňovania produktov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov sú primerane označené na začiatku a na konci programu, a pri pokračovaní programu po reklamnom bloku, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.

Výnimočne sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky ustanovené v písmene d) za predpokladu, že príslušný program nebol produkovaný ani objednaný poskytovateľom mediálnych služieb, alebo spoločnosťou pridruženou k poskytovateľovi mediálnej služby.

3. Programy v žiadnom prípade nesmú obsahovať umiestňovanie produktov:
 - tabakových výrobkov či cigariet ani umiestňovanie výrobkov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov; alebo

- špecifických liekov alebo liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekársky predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.

4. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa vzťahujú len na programy vyrobené po ...*";

8) vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA IIb

Ustanovenia, ktoré sa vzťahujú iba na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie

Článok 3h

Členské štáty prijmú vhodné opatrenia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, ktoré by mohli vážne narušiť telesný, duševný alebo morálny vývoj maloletých, poskytované poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, boli sprístupnené iba takým spôsobom, ktorý zabezpečí, aby maloletí nemohli takéto audiovizuálne mediálne služby na požiadanie za bežných okolností počuť ani sledovať.

* Štyri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Článok 3i

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb patriacich do ich právomoci podporovali v prípadoch, pokiaľ je to možné, a vhodnými prostriedkami, tvorbu európskych diel a prístup k nim. Táto podpora by sa mohla okrem iného týkať finančného príspevku týchto služieb na tvorbu európskych diel a nadobúdaníu práv k týmto dielam alebo na podielu zastúpenia či zdôraznenia európskych diel v ponuke katalógov programov v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.
2. Členské štáty podajú Komisii správu o vykonávaní odseku 1, najneskôr ...* a potom každé štyri roky.
3. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a na základe nezávislej štúdie podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odseku 1, pričom zohľadní vývoj trhu, technologický rozvoj a cieľ kultúrnej rozmanitosti.“;

* štyri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

9) vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA IIc

Ustanovenia o výhradných právach a krátkom spravodajstve v televíznom vysielaní

Článok 3j

1. Každý členský štát môže prijať opatrenia v súlade s právom Spoločenstva, aby zabezpečil, že vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nebudú exkluzívne vysielat' udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť, takým spôsobom, že pripraví podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte o možnosť takéto udalosti sledovať prostredníctvom priameho prenosu alebo prostredníctvom záznamu vo voľne dostupnej televízii. V takom prípade dotknutý členský štát vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo vonkajších udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným a prehľadným spôsobom v dostatočnom časovom predstihu. Zároveň dotknutý členský štát určí, či by tieto udalosti mali byť dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti vhodné, vysielaním úplného alebo čiastočného záznamu.

2. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii prijaté opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa prijímajú podľa odseku 1. Komisia do troch mesiacov od oznámenia overí, či sú takéto opatrenia v súlade s právom Spoločenstva a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiada o stanovisko výbor zriadeného podľa článku 23a. Prijaté opatrenia bezodkladne uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie a aspoň raz do roka uverejní konsolidovaný zoznam opatrení, ktoré prijali členské štáty.
3. Členské štáty v rámci svojich právnych predpisov vhodnými prostriedkami zabezpečia, aby vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neuplatňovali výhradné práva, ktoré si zakúpili po dátume uverejnenia tejto smernice, takým spôsobom, aby podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte bola pripravená o možnosť sledovať udalosti, ktoré si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekmi 1 a 2, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného záznamu na voľne dostupnej televízii, ako si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekom 1.

Článok 3k

1. Členské štáty zabezpečia, aby na účely krátkeho spravodajstva mal každý vysielateľ usadený v Spoločenstve na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe prístup k udalostiam, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, ktoré exkluzívne vysiela vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje ich právomoc.

2. Ak výhradné práva na vysielanie dotknutej udalosti veľkého záujmu pre verejnosť nadobudol iný vysielateľ usadený v rovnakom členskom štáte ako vysielateľ, ktorý sa usiluje o získanie prístupu, musí sa o prístup uchádzať u tohto vysielateľa.
 3. Členské štáty zabezpečia, aby sa takýto prístup zaručil tým, že sa vysielateľom umožní voľne vyberať krátke sekvencie zo signálu primárneho vysielateľa, pričom prinajmenšom uvedú svoj zdroj, pokiaľ to nie je z praktických dôvodov nemožné.
 4. Ako alternatívu k odseku 3 môže členský štát zriadiť rovnocenný systém, v ktorom sa prístup na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe dosiahne inými spôsobmi.
 5. Krátke sekvencie sa použijú výlučne na všeobecné spravodajské programy a môžu sa použiť na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie len ak sa rovnaký program ponúka zo záznamu rovnakým poskytovateľom mediálnych služieb.
 6. Bez toho, aby boli dotknuté uvedené odseky 1 až 5, členské štáty v súlade s ich právnymi systémami a postupmi zabezpečia, aby sa vymedzili formy a podmienky poskytnutia takýchto krátkych sekvencií, konkrétne akéhokoľvek dojednania o honorári, maximálna dĺžka krátkych sekvencií a časové limity týkajúce sa ich vysielania. Ak sa poskytuje honorár, tento neprevýši výšku dodatočných nákladov spôsobených zaobstaraním prístupu.“;
- 10) v článku 4 ods. 1 sa slovné spojenie "v zmysle článku 6" vypúšťa;
- 11) články 6 a 7 sa vypúšťajú;

12) názov kapitoly IV sa nahrádza takto:

„Televízna reklama a telenákup“;

13) článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

1. Televízna reklama a telenákup sú ľahko odlišiteľné a oddelené od redakčného obsahu. Bez toho, aby bolo dotknuté používanie nových reklamných techník, televízna reklama a telenákup sú celkom oddelené od ostatných častí programovej služby, a to vizuálnymi a/alebo akustickými a/alebo priestorovými prostriedkami.
2. Samostatné reklamné a telenákupné spoty okrem tých, ktoré sú vo vysielaniach športových udalostí, zostávajú výnimkou.“;

14) článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri zaraďovaní televíznej reklamy alebo telenákupu do programov nebola pri zohľadnení prirodzených prestávok, dĺžky a povahy programu narušená integrita programov a neboli dotknuté práva držiteľov práv.

2. Vysielaie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej tridsať minút. Vysielaie detských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút v prípade, že plánovaná dĺžka trvania tohto programu je viac ako tridsať minút. Počas bohoslužieb nie je možné zaraďovať do vysielaia televíznu reklamu ani telenákup.“;

15) články 12 a 13 sa vypúšťajú;

16) článok 14 ods. 1 sa vypúšťa;

17) články 16 a 17 sa vypúšťajú;

18) článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

1. Podiel televíznych reklamných spotov a telenákupných spotov v rámci príslušnej hodiny neprekročí 20 %.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na oznamy, ktoré vysielaieľ vysiela v súvislosti so svojimi vlastnými programami, na doplnkové produkty, ktoré sa od nich priamo odvodzujú, na sponzorské odkazy ani na umiestňovanie produktov.“;

19) článok 18a sa nahrádza takto:

„Článok 18a

Telenákupné spoty sa jasne označujú vizuálnymi a akustickými prostriedkami a majú neprerušenu minimálnu dĺžku 15 minút.“;

20) článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Ustanovenia tejto smernice sa primerane uplatňujú na televízne kanály venované výlučne reklame a telenákupu, ako aj na televízne kanály venované výlučne vlastnej propagácii. Kapitola III, ako aj článok 11 a článok 18 sa na tieto kanály nevzťahujú.“;

21) článok 19a sa vypúšťa ;

22) článok 20 sa nahrádza takto:

„Článok 20

Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, môžu členské štáty s náležitým ohľadom na právo Spoločenstva ustanoviť iné podmienky, ako sú podmienky ustanovené v článku 11 ods. 2 a v článku 18, pokiaľ ide o televízne vysielanie určené výlučne pre vnútroštátne územie, ktoré verejnosť v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch nemôže priamo alebo nepriamo prijímať.“;

23) názov kapitoly V sa nahrádza takto:

„Ochrana maloletých v televíznom vysielaní“;

24) články 22a a 22b sa vypúšťajú;

25) názov kapitoly VI sa nahrádza takto:

„Právo na odpoveď v televíznom vysielaní“;

26) v článku 23a ods. 2 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Komisiou o situácii a vývoji regulačných činností, ktoré sa týkajú audiovizuálnych mediálnych služieb, pri zohľadnení audiovizuálnej politiky Spoločenstva, ako aj príslušného vývoja v technickej oblasti;“;

27) vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA VIb

Spolupráca medzi regulačnými orgánmi členských štátov

Článok 23b

Členské štáty prijímú primerané opatrenia, aby si navzájom a Komisii poskytli informácie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto smernice, najmä jej článkov 2, 2a a 3, najmä prostredníctvom svojich príslušných nezávislých regulačných orgánov.“;

- 28) články 25 a 26 sa vypúšťajú;
- 29) článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr do...^{*}, a potom každé tri roky, správu o uplatňovaní tejto smernice v znení zmien a doplnení a v prípade potreby podá ďalšie návrhy na jej prispôsobenie vývoju v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä vzhľadom na najnovší technický rozvoj, konkurencieschopnosť sektora a úroveň mediálnej gramotnosti vo všetkých členských štátoch.

Táto správa tiež hodnotí otázku televíznej reklamy, ktorá sprevádza detské programy alebo je do nich včlenená, a najmä to, či množstevné a kvalitatívne pravidlá zahrnuté v tejto smernici poskytujú požadovanú úroveň ochrany.“.

* Štyri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Článok 2

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa¹ sa týmto mení a dopĺňa takto:

– bod 4 prílohy „Smernice a nariadenia“, na ktoré sa vzťahuje článok 3 písm. a) sa nahrádza takto:

„4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)²: články 3h a 3i a články 10 až 20. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/.../ES z...³“

Článok 3

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do...⁴. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

¹ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené smernicou 2005/29/ES.

² Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23.

* Úradný vestník: vložiť číslo, dátum a odkaz na uverejnenie tejto smernice.

** Dva roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*
